

ENTREVISTA A LAIA GABARRÓ

Oriol Boix

Departament d'Enginyeria Elèctrica. Universitat Politècnica de Catalunya

Vas guanyar el Premi Societat Catalana de Tecnologia en l'edició de 2018 de l'Exporecerca Jove! Quin va ser el treball que vas presentar?

Vaig presentar un treball que es titulava *Implementació de l'SLAM en un robot*. SLAM significa *simultaneous localization and mapping*, o sigui 'localització i mapatge simultanis', i s'empra per permetre que un robot es pugui moure lliurement per un espai. Tot va començar amb una informació que vaig trobar a Internet i el treball va consistir en una part de cerca d'informació i una part d'aplicació pràctica, en la qual vaig implementar una part de la programació del robot.

Després de l'Exporecerca, has continuat treballant en aquest tema? Per què?

Aquest tema corresponia al meu treball de recerca i el vaig ampliar una mica per presentar-lo a l'Exporecerca, però després no hi he seguit treballant. Quan vaig fer la part de recerca, ja em vaig adonar que el tema té força complexitat i vaig veure que no tenia els coneixements suficients per fer-hi progressos. Per tant, ho tinc apartat. Potser m'hi posi per al treball de final de grau, o bé ho deixaré per a quan acabi els estudis.

I ara, què estàs fent? Què et va animar a matricular-te aquí?

Estic fent el segon curs del grau en enginyeria en tecnologies industrials a l'ETSEIB. A mi m'agradava molt la tecnologia i no sabia ben bé per on tirar. Vaig pensar la possibilitat de fer un grau a la Facultat d'Informàtica i també m'agradava enginyeria mecànica, però cap de les dues opcions m'agradava més que una altra. Al final em vaig decantar per l'enginyeria industrial perquè abraça molts àmbits de la tecnologia i després ja em puc especialitzar en informàtica. Em va semblar més fàcil que l'opció d'estudiar informàtica i després especialitzar-me en altres coses.

Això és un gran repte! És com t'esperaves?

La veritat és que no m'esperava res en concret. El batxillerat l'havia trobat força senzill i em vaig plantejar

els estudis universitaris com un repte. Ja m'agrada que sigui una mica més difícil, però el problema és que no tenia els hàbits d'estudi i per això m'ha costat més. M'ha sorprès el fet que m'he d'esforçar per poder fer coses, però m'agrada bastant.

Aquests estudis són com els havies imaginat?

El que em falta una mica a la carrera és més pràctica. De moment, estem fent assignatures força teòriques, encara que, al final, els problemes són pràctics. Trobo a faltar més laboratori, encara que suposo que més endavant també ho farem. Veig que tenim informàtica, però tampoc no tenim gaire ús d'ordinador i programació. Jo ja havia programat en Python al batxillerat i ara em sembla que fem poc.

Quin ha estat el canvi més gran per a tu, en aquesta «nova vida»?

Per a mi, un canvi molt important ha estat passar de tenir l'institut a set minuts de casa a haver d'agafar cada dia el tren per anar a estudiar a una escola que està a una hora. També el fet de fer nous grups d'amics. A més, ara treballo a les tardes (abans no ho feia) i tinc poc temps. M'agrada, però, perquè em sento productiva.

Com a noia, t'havien dit mai: «Això no és per a tu!»? Hi estàs d'acord?

A mi no m'ho havien dit mai. Però em vaig trobar que, a la universitat, a la meua classe érem quatre noies d'un total de quaranta estudiants. Sabia que hi hauria molts més nois que noies, però realment em va impactar una mica que fóssim tan poques noies. També algun professor ha deixat caure algun comentari, que veus que l'ha fet inconscientment, però sorprèn. Em sembla que ara la barrera per a les noies no està tant a l'hora d'estudiar com a l'hora de treballar. Crec que a l'hora de contractar algú és més fàcil que es decantin per un noi que per una noia, ja sigui perquè sempre s'ha fet així, o bé perquè pensen que la noia pot tenir baixes per maternitat. ■